

SAULUS

Kispál Csilla

Saulus

Ím vonyít a rossz, kóbor eb,
kit a vére hajt.
Farkasnak hiszi magát
s keresi a bajt.

Gomolyog a völgyben
a megriasztott nyáj,
de úton van a Gazda
a gyilkos felé már.

Mint feszít az útonálló
az orom tetején!
Ócska csepűrágó csak.
Most még nagy legény.

A pásztorkürt szavára,
a föld alatta
megindult hirtelen,
mint Jerikó fala.

Nem állt meg a dúvad
a Pásztor előtt,
mert kihívta maga ellen
a legnagyobb erőt.

Nem öllek meg. – szólt az Úr.
- Meghagyom élted,
mert mikor még nem ismertél,
fizettem érted.

S te, aki egykor
vicsorogtál rám,
leszel majd a munkában
a leghűbb szolgám.

Forrás: www.keresztenydalok.hu